

Deze robuuste ijzeren palen staan aan de Rijksstraatweg in Duivendrecht ter hoogte van de Kruidenommegang. Deze palen zijn afgekeurde gascilinders van de AGA en hebben gediend als palen voor het smeedijzeren toegangshek in twee delen van het bedrijf van Goes Kolen. Het hek sloot het bedrijf af van de openbare weg. In het hek was een gele stralende zon afgebeeld en de tekst "Goes Kolen, alleen de zon is beter".

De zon had een gele stralenkrans en het hekwerk was voor het overige blauw. De vader van Kees Bieshaar maakte het hek bij de plaatselijke smederij fa. Bieshaar Schuttel en Co. Huub Bon heeft destijds nog aan de vervaardiging meegewerkt. Goed is nog te zien waar de ophangpunten cq bevestigingshaken van het hek gezeten hebben. Het terrein van Goes lag aan de goederen spoorbaan en daar konden de kolen zo worden gelost, vanuit de goederenwagens. Het hek was bedoeld voor het afsluiten van het Goes terrein, dat zeer lang en breed was/is. Het terrein - waar nu de busbaan ligt, langs het weidegebied - heette jarenlang, ook na sluiting van de kolenhandel, "Het land van Goes" en was speelterrein voor de jeugd. Toen het huidige appartementcomplex gebouwd werd moesten die palen blijven staan; zij waren te diep verankerd om te verwijderen. Nu staan de historische palen in de tuin van de Vereniging van Eigenaren.

Foto's Ans Quirijnen eind november 2011

Aan binnenzijde van deze twee palen was het toegangshek van het Goes - terrein bevestigd. Achter het hek was een paadje en meer naar achteren de loodsen met de kolenopslag. Het terrein liep een heel eind door, in de lengterichting van de huidige busbaan. Ongeveer halverwege, ter hoogte van Catalpa, begon de kolenopslag. Het eerste stuk van het terrein was min of meer een braakliggend bushbushgebied, omheind door gaas. Het was op dit punt vroeger met de fiets altijd al uitkijken vanwege de dichte begroeiing aan de poort. Achter stonden open loodsen met golfplaten dak, de open zijde naar het goederenspoor en bergen kolen op de werf.

Waar nu de busbaan is, liep de spoorlijn. Een enkelspoorlijntje voor goederentransport met een met bomen bewaakte overweg. Naast het spoorlijntje, dus vlak bij het hek van Goes Kolen was ook een klein spoorwachterhuisje. De spoorwachter had er ook een moestuintje bij.

Er was een tweede rails naar de loods, waardoor de kolen tot aan de loods aan en afgevoerd konden worden. Soms stond er wel twee of drie dagen een aantal wagons op het tweede spoor om gelost te worden. Kolen werden verder met vrachtauto's naar elders vervoerd.

In latere jaren werden de kolen verpakt in kleine zakjes voor mensen die niet in een keer een hele voorraad konden kopen. Dat was wel veel duurder dan het kopen van een hele mud. Nog later zijn de gidsen, met als leidster Lien Schelling, hier begonnen in een open loods. De gidsen was een afdeling van de verkennersrij maar dan voor meisjes. De loods was geen ideale plek voor de meisjes: koud en smerig. De deelnemers leerden daar de Gidsenwet en deden spelletjes zoals kimpelen (een verzamelnaam voor allerlei spellen waarbij je je zintuigen moet gebruiken) en ook denk- en geheugenspelen. Dit alles zonder materiaal want dat was er eenvoudig niet. Op de balen stro konden de gidsen wel heerlijk spelen.

Bij de bouw van de flats op de hoek Kruidenommegang is het een bewuste keus geweest om deze palen te laten staan en het tuingebied af te werken met bielzen om het Goes terrein in gedachten te houden.

Deze informatie kwam tot stand met medewerking van (oud-)Duivendrechtters na een internetoproep.

